

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om frivilligt deltagande i miljölednings- och miljörevisionsordningen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att det stiftas en lag om frivilligt deltagande i miljölednings- och miljörevisionsordningen genom vilken de nationella lagstiftningsåtgärder som förutsätts i Europaparlamentets och rådets förordning om frivilligt deltagande för organisationer i gemenskapens miljölednings- och miljörevisionsordning (EMAS-ordningen) verkställs. I den föreslagna lagen anges Finlands miljöcentral som nationellt behörigt organ samt Mätteknikcentralen som ackrediteringsorgan i anslutning till ackrediteringssystemet. Dessutom föreskrivs om nödvändiga krav på en god förvaltning i fråga om

miljökontrollanterna. Lagen innehåller också bestämmelser om ändringssökande och om ett noggrannare förfarande beträffande tillsynen över organisationer som är registrerade i EMAS-ordningen samt en straffbestämmelse vid missbruk av EMAS-logotypen. Genom lagen upphävs den gamla lagen om EMAS-ordningen, lagen den 29 december 1994 om frivilligt deltagande för industriföretag i miljöstyrnings- och miljörevisionsordningen.

Lagen föreslås träda i kraft så snart som möjligt efter det att den har antagits och blivit stadfäst.

MOTIVERING

1. Nuläge

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 761/2001 om frivilligt deltagande för organisationer i gemenskapens miljölednings- och miljörevisionsordning, nedan EMAS-förordningen av år 2001, trädde i kraft den 27 april 2001 och ersatte rådets förordning (EEG) nr 1836/93, nedan EMAS-förordningen av år 1993, som var i kraft tidigare. EMAS-förordningen av år 1993 hade i Finland genomförts med lagen om frivilligt deltagande för industriföretag i miljöstyrnings- och miljörevisionsordningen (1412/1994), nedan EMAS-lagen.

I enlighet med EMAS-förordningen av år 1993 har endast industriella anläggningar haft möjlighet att delta i EMAS-ordningen. Enligt EMAS-förordningen av år 2001 avses med en organisation som skall registreras i ordningen ett företag, ett bolag, en myndighet eller en institution, av offentligt

eller privat slag, som har sina egna funktioner och sin egen administration. Under den tid man förberett sig på en utvidgning av ordningen har Finland haft ett nationellt EMAS-försöksregister i bruk, som också organisationer utanför industrin har haft möjlighet att ansluta sig till. De största skogsindustriföretagens organisationer för skogsförvärv anslöt sig till registret. Också en del eller en kombination av en organisation har under vissa angivna förutsättningar kunnat ansluta sig till EMAS-ordningen. En organisation som registreras kan trots allt inte sträcka sig över statens gränser.

I Finland har SFS-Sertifiointi Oy och DNV Certification Oy/Ab varit ackrediterade EMAS-kontrollanter. Enligt EMAS-ordningen kan en person eller ett organ verka som miljökontrollant. I praktiken är det oftast organ som är miljökontrollanter, eftersom kompetensen hos enskilda personer sällan är

tillräckligt bred. I Finland ackrediterar Mätteknikcentralen miljökontrollanter och centralen övervakar deras verksamhet. Ackrediteringen gäller även i andra länder som är medlemmar i EU och vice versa.

I Finland hade fram till utgången av april 2002 sammanlagt 43 EMAS-organisationer registrerat sig, varav tre på senare tid har upphört med sin registrering på grund av avslutad verksamhet eller andra omorganiseringar. Två ansökningar är dessutom under behandling. Den mest betydande gruppen utgör den kemiska träförädlingsindustrin, av vars anläggningar en dryg tredjedel är med i EMAS-ordningen. Industrins Kraft Ab i Olkiluoto är det bolag som senast registrerat sig, och bolaget är den enda finska elproducenten i registret.

Miljöledningssystemet kan antingen byggas upp enligt standarden ISO 14001 eller enligt EMAS-ordningen, varvid standarden ISO är en del av EMAS-ordningen. EMAS-ordningen utgör en del av gemenskapens politik, med vilken man strävar efter att främja användandet av olika styrmedel inom miljövården. Förutom EMAS-ordningen används också miljöledningsstandarden ISO 14001, utarbetad av den internationella standardiseringsorganisationen ISO. I praktiken eftersträvar båda systemen samma mål, dvs. att kontinuerligt förbättra nivån på miljövården inom en organisation, men till EMAS-ordningen ansluter sig också en till intressenter riktad miljöredovisning som en väsentlig del. EMAS-ordningen är också striktare vad iakttagandet av miljölagstiftningen beträffar.

2. Propositionens mål och de viktigaste förslagen

Den gällande lagen har endast omfattat industriföretag och EMAS-ordningen har i enlighet med EMAS-förordningen av år 1993 gällt enskilda anläggningar. En ändring av bestämmelserna i den gällande lagen i enlighet med EMAS-förordningen av år 2001 skulle ha förutsatt en ändring av lagens rubrik samt i praktiken ändring eller upphävande av ett flertal paragrafer. Därför föreslås det att det stiftas en helt ny lag om frivilligt deltagande i miljölednings- och miljörevisionsordningen.

Genom den föreslagna lagen föreskrivs det om de verkställighetsåtgärder som EMAS-förordningen av år 2001 förutsätter samt om

vissa frågor angående som ger grundläggande information om hur EMAS-ordningen skall tolkas.

Finlands miljöcentral anges i enlighet med EMAS-förordningen som behörigt organ och Mätteknikcentralen som ackrediteringsorgan i anslutning till ackrediteringssystemet. Miljökontrollanternas ställning grundar sig på det som sägs i EMAS-förordningen. På miljökontrollanternas verksamhet tillämpas dessutom språklagen (148/1922) och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999).

De centrala begreppen i lagen definieras med en hänvisning till EMAS-förordningen. Dessutom hänvisas det till EMAS-förordningen i de bestämmelser som rör förutsättningarna för att en organisation skall kunna registrera sig, aslag på ansökan om registrering samt avregistrering.

I den föreslagna lagen finns också bestämmelser om tillsyn över ordningen. Finlands miljöcentral kan be om ett utlåtande från den regionala miljöcentralen för att kunna bedöma huruvida verksamheten kontinuerligt följer det som bestäms i miljölagstiftningen. Missbruk av den logotyp som avses i förordningen föreskrivs vara straffbart. Beträffande ändringssökande hänvisas det till förvaltningsprocesslagen (586/1996).

3. Propositionens verkningar

De bestämmelser som föreslås i lagen motsvarar i hög grad den gällande EMAS-lagen, som inte innehåller några egentliga materiella bestämmelser. Också enligt gällande lag har Finlands miljöcentral och Mätteknikcentralen handhaft myndighetsärenden. Propositionen har sålunda inte några statsfinansiella eller privatekonomiska eller organisatoriska verkningar.

Den föreslagna lagen innebär inte att EMAS-ordningen blir en del av den allmänna regleringen av företagens miljövard. Ibrukttagandet av miljöledningssystemen är frivilligt och systemen utgör endast komplement till kraven i lagstiftningen.

4. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag

vid miljöministeriet. Centrala ministerier, Finlands miljöcentral, Mätteknikcentralen, de regionala miljöcentralerna, Teollisuuden ja Työnantajain Keskusliitto – Industrins och Arbetsgivarnas Centralförbund ry och

Finlands Kommunförbund har blivit ombudda att avge ett utlåtande om propositionen.

DETALJMOTIVERING

1. Lag om frivilligt deltagande i miljölednings- och miljörevisionsordningen

1 §. *Lagens syfte.* I lagen föreslås sådana nationella bestämmelser som behövs för verkställigheten av EMAS-förordningen av år 2001 skall genomföras. Trots att förordningen som sådan nationellt utgör tillämplig rätt måste det utfärdas bestämmelser särskilt om behöriga organ, ackrediteringssystemet samt miljökontrollanternas ställning. Det måste dessutom utfärdas bestämmelser om tillsynssystemet och påföljderna.

2 §. *Definitioner.* I paragrafen definieras centrala begrepp för att lagen skall bli lättare att förstå. Definitionerna motsvarar definitionerna i artikel 2 i gemenskapens förordning.

3 §. *Deltagande i EMAS-ordningen.* Paragrafen är i det närmaste informativ och upprepar innehållet i artikel 3 i gemenskapens förordning i koncentrerad form. EMAS-ordningen skall vara öppen för alla organisationer, organisationen behöver nödvändigtvis inte vara bara ett industriföretag. EMAS-ordningen skall inte heller längre vara anläggningsspecifik.

4 §. *Miljökontrollanter.* Paragrafen innehåller bestämmelser om de krav som ställs på miljökontrollanterna. Miljökontrollanterna skall vara ackrediterade organ eller personer. I bilaga V till gemenskapens förordning finns bestämmelser om förutsättningarna för ackreditering. En miljökontrollant måste uppfylla de behörighetskrav som ställs i förordningen; miljökontrollanten skall vara oavhängig, verksamheten får inte vara föremål för kommersiell påtryckning, i verksamheten iaktas förfaranden vid kvalitetskontroll och miljökontrollanten bör beskriva organisationens struktur. För miljökontrollanterna anges dessutom

ackrediteringens omfattning.

Ett ackrediteringsorgan, till vilket ändringar skall meddelas, utövar tillsyn över miljökontrollanternas verksamhet. Ackrediteringsorganet skall med högst 24 månaders mellanrum kontrollera att miljökontrollanten uppfyller villkoren för ackreditering. Ackrediteringsorganet kan vid behov upphäva ackrediteringen. I bilagan till gemenskapens förordning bestäms dessutom om en i en annan medlemsstat ackrediterad miljökontrollants skyldighet att underrätta om sin verksamhet i den andra medlemsstaten.

I bilaga V till gemenskapens förordning finns närmare bestämmelser om miljökontrollanternas uppgifter. Miljökontrollanten skall kontrollera att miljöutredningen, miljöordningen, miljörevisionen och dess resultat samt miljöredovisningen motsvarar de krav som ställs i gemenskapens förordning. Miljökontrollanten kontrollerar också att den bestyrkta miljöinformationen i miljöredovisningen är tillförlitlig, trovärdig och sanningsenlig. Miljökontrollanterna övervakar också att det föreligger förutsättningar för EMAS-registrering samt att miljölagstiftningen följs i organisationens verksamhet.

Miljökontrollanterna utför sitt arbete inom gränserna för sitt behörighetsområde utgående från ett avtal som slutits med organisationen. Miljökontrollanten

sammanställer en rapport till organisationens ledning om angelägenheter som noterats.

Miljökontrollanten skall i samarbete med organisationen uppgöra ett program som fastställer att alla förutsättningar för EMAS-registrering bekräftas med högst 36 månaders mellanrum. Kontrollanten måste därutöver med minst 12 månaders mellanrum bestyrka den information som miljöredovisningen uppdateras med.

Bestämmelserna i språklagen och i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet skall enligt förslaget tillämpas på miljökontrollanternas verksamhet enligt denna lag. Enligt punkt 5.3.2 i bilaga V till gemenskapens förordning kan medlemsstaterna bl.a. be om tilläggsutredningar gällande språkkunskapen hos ett organ som ackrediterats i en annan medlemsstat. I Finland förutsätts det att miljökontrollanternas kan utöva sin verksamhet på finska och svenska på det sätt som anges i språklagen. Lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet skall tillämpas på miljökontrollanternas, varvid de också är bundna av tystnadsplikten enligt lagen. Miljökontrollanten får sålunda inte tillkännage affärs- eller yrkeshemligheter. Besvarande av begäran om upplysningar och utlämnande av handlingar är däremot förenligt också med EMAS-ordningens mål. I praktiken är det i allmänhet dock inte nödvändigt att besvara en begäran om upplysningar, eftersom motsvarande information också kan begäras hos de myndigheter som ansvarar för tillsynen över miljölagstiftningen.

5 §. *Ackrediteringssystemet.* Paragrafen innehåller bestämmelser om det ackrediteringssystem som avses i artikel 4 i gemenskapens förordning. Medlemsstaterna skall ha ett system för ackreditering av oavhängiga miljökontrollanter och för tillsyn över deras verksamhet. För detta ändamål kan medlemsstaterna utse ett ackrediteringsorgan. Enligt paragrafen utses Mätteknikcentralen, som redan tidigare verkat som motsvarande ackrediteringsorgan, till detta slag av ackrediteringsorgan. Mätteknikcentralen skall utöva tillsyn över miljökontrollanternas i enlighet med bilaga V till gemenskapens förordning. Mätteknikcentralen skall delta i det internationella samarbetet mellan ackrediteringsorgan. Mätteknikcentralen skall också föra en sådan förteckning över miljökontrollanternas som avses i artikel 7 i gemenskapens förordning.

6 §. *Behörigt organ.* Enligt paragrafen verkar Finlands miljöcentral som ett sådant behörigt organ som avses i artikel 5 i gemenskapens förordning. Till miljöcentralen hör alla de uppgifter av olika slag som avses i gemenskapens förordning, t.ex. registrering av och tillsyn över organisationer samt förande av förteckning över dem.

7 §. *Registrering av organisationer.* Enligt paragrafen kan Finlands miljöcentral registrera en organisation i enlighet med artikel 6 i gemenskapens förordning, om den uppfyller villkoren för registrering. En förutsättning för upptagning i registret är att Finlands miljöcentral har fått en bestyrkt miljöredovisning och en sådan blankett som avses i bilaga VIII till gemenskapens förordning, har mottagit registreringsavgiften samt fått en rapport om att lagstiftningen följs. De regionala miljöcentralen eller den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten ombesörjer ett utlåtande för att det skall kunna klarläggas att lagstiftningen följs. Den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten skall besvara ett utlåtande främst i de fall då den enligt lag ansvarar för tillsynen över organisationens verksamhet. Med miljölagstiftning avses i bestämmelsen framför allt iakttagande av miljöskyddslagen (86/2000) och avfallslagen (1072/1993). Dessutom bör iakttagande av annan lagstiftning beaktas, t.ex. iakttagande av kemikalielagen (744/1989), naturvårdslagen (1096/1996) samt markanvändnings- och bygglagen (132/1999). Den regionala miljöcentralen och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten kan vid behov separat av respektive tillsynsmyndigheter begära uppgifter om hur andra lagar iakttagits. En registrerad organisation tilldelas ett registreringsnummer och över organisationen förs en sådan förteckning som avses i artikel 7 i gemenskapens förordning. Enligt artikel 6 i gemenskapens förordning kan en ansökan om registrering avslås om miljökontrollantens verksamhet inte motsvarar ackrediteringen. Verksamheten kan också, tillfälligt eller permanent, avregistreras om en miljöredovisning inte inlämnas årligen, om registreringsavgiften inte har erlagts eller om organisationen i sin verksamhet har handlat i strid med det som bestäms i gemenskapens förordning. Det som bestäms i lagen om förvaltningsförfarande anger hur man skall förfara i ärendet, och en organisation bör t.ex. beredas tillfälle att höras i ärendet. Härvid skall också organisationens intressenter höras. Med intressenter avses i artikel 2 punkt p i förordningen en person, grupp eller myndighet som berörs eller påverkas av organisationens miljöprestanda. Till dem hör bl.a. sådana instanser som avses i 92 § miljöskyddslagen och som har rätt till

anhängiggörande i ärendet.

8 §. *Användning av logotyp.* En registrerad organisation får använda en sådan logotyp som avses i artikel 8 och bilaga IV till gemenskapens förordning. I förordningen finns närmare bestämmelser om i vilka sammanhang logotypen kan användas. Det finns särskilda bestämmelser om att det är förbjudet att använda logotyper på produkter och förpackningar samt i samband med jämförande påståenden, med undantag av särskilt bestämda exceptionella situationer.

9 §. *Tillsyn.* Paragrafen innehåller bestämmelser om olika förfaringsätt vid tillsyn. Finlands miljöcentral skall undersöka specifika invändningar gällande de missförhållanden som rör organisationens verksamhet. För tillsynen kan Finlands miljöcentral be den regionala miljöcentralen om ett utlåtande. Miljöcentralen får enligt förslaget också rätt att utföra kontroller. Vid tillsynen skall i övrigt lagen om förvaltningsförfarande följas och organisationerna bör beredas tillfälle att bli hörda i ärendet.

Organisationen är dessutom skyldig att ge tillräckliga uppgifter till Finlands miljöcentral eller den regionala miljöcentralen för att det skall kunna bedömas huruvida organisationen har följt de krav som ställs i gemenskapens förordning.

10 §. *Avgifter.* Finlands miljöcentral kan på samma sätt som enligt gällande lag ta ut avgifter för registrering och förandet av registret, likaså kan Mätteknikcentralen ta ut avgifter för ackreditering av miljökontrollanter.

11 §. *Ändringssökande.* I beslut som Finlands miljöcentral och Mätteknikcentralen har fattat får ändring sökas genom besvär på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen. Eftersom inget bruk av offentlig makt är förknippat med miljökontrollantens verksamhet ansluter sig ingen separat rätt till ändringssökande till dess verksamhet.

12 §. *Straffbestämmelse.* Enligt paragrafen är det straffbart att använda EMAS-logotypen, om organisationen inte är registrerad i ordningen. Det är dessutom straffbart att använda logotypen i förbjudna sammanhang. Ett eventuellt missbruk av logotypen kan också passa in på rekvisitet för marknadsföringsbrott i 30 kap. 1 § strafflagen (39/1889). För marknadsföringsbrott anges ett maximistraff på fängelse i högst ett år, varför straff

utdömas kan för en EMAS-förseelse endast i andra hand. I vissa fall ligger inget marknadsföringssyfte bakom missbruk av logotypen eller så är det svårt att påvisa det. I sådana fall kan missbruk av logotypen vara straffbart som en EMAS-förseelse. Det behöriga organet kan dessutom avregistrera verksamheten om logotypen har använts i förbjudna sammanhang. En särskild straffbestämmelse behövs huvudsakligen för att säkerställa att påföljden av EMAS-systemet är heltäckande.

13 §. *Ikraftträdande och övergångsbestämmelse.* Lagen föreslås träda i kraft så snart som möjligt efter det att den har antagits och blivit stadfäst. Enligt gemenskapens förordning borde administrativa verkställighetsåtgärder t.ex. för nominering av myndighet ha vidtagits senast den 27 april 2002. Gemenskapens förordning tillämpas dock som sådan och enligt förordningens övergångsbestämmelse har de myndigheter som anges i EMAS-förordningen av år 1993 alltså varit behöriga enligt den nya EMAS-förordningen.

2. Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft så snart som möjligt efter det att den har antagits och blivit stadfäst.

3. Lagstiftningsordning

Karaktären av de uppgifter som handhas av privata miljökontrollanter inom EMAS-ordningen kan till vissa delar betraktas som en sådan förvaltningsuppgift som avses i 124 § i grundlagen, eftersom kontrollen av dem i praktiken har stor betydelse vid bedömningen av de förutsättningar en organisation har att bli registrerad. I grundlagsutskottets protokoll (t.ex. GrUU 26/2000 rd, 2/2001 rd, 43/2000 rd, 23/2000 rd) har utskottet i flera uttalanden fäst uppmärksamhet vid att privaträttsliga organ som handhar offentliga eller med dem jämförbara uppgifter i sin verksamhet måste säkerställa de centrala principerna för god förvaltning. Enligt praxis i grundlagsutskottet (GrUU 2/2002 rd) kan kraven på god förvaltning i stället för genom tillämpning av den allmänna lagstiftningen förvaltningsförfarande tillgodoses genom tillämpning av speciallagstiftning inom ifrågavarande område, då det inte är fråga om

beslut som gäller den enskildes rätt eller fördel. I sådan verksamhet kan man enligt grundlagsutskottets ståndpunkt säkerställa att grundrättigheterna, rättsskyddet och en god förvaltning tillgodoses med tillhjälp av tillräcklig offentlig övervakning att lagstiftning som tillämpas på utbudet av tjänster är lämplig, av att ifrågavarande personal är kompetent och av deras verksamhet.

Bestämmelser om ackreditering av och tillsyn över miljökontrollanter och om miljökontrollanternas verksamhet finns i bilaga V till EMAS-förordningen av år 2001. Motsvarande krav gäller i alla länder som är medlemmar i gemenskapen och de tillämpas som sådana i Finland. Kraven i förordningen garanterar t.ex. att kontrollanterna är oavhängiga och att utbildningen är ändamålsenlig samt övrig tillsyn över verksamheten. Bestämmelserna i EMAS-förordningen kan därför anses vara tillräckliga som en garanti för god förvaltning om man samtidigt beaktar att det är fråga om en frivillig ordning som enbart berättigar till användning av EMAS-logotypen. Det grundläggande syftet med ordningen är att den skall sporra organisationerna att vidta sådana åtgärder

som lagstiftningen inte förpliktar dem till. Ordningen i sig ger med anledning av detta inte en organisation som tillhör den någon nämnvärd förmån eller annan rättighet. Det finns alltså inte behov av att utöver systemet enligt EMAS-förordningen ytterligare tillämpa lagen om förvaltningsförfarande (598/1982) miljökontrollanternas

verksamhet. Det är inte heller fråga om sådana beslut angående en individs eller ett företags rättigheter eller skyldigheter som enligt 21 § grundlagen borde omfatta möjlighet att söka ändring. Det är tillräckligt att det finns möjlighet att söka ändring i beslut av den myndighet som övervakar miljökontrollantens verksamhet.

I EMAS-förordningen finns det dock inte tillräckliga bestämmelser om tillämpningen av språklagstiftningen eller om tillämpningen av bestämmelser som gäller verksamhetens offentlighet samt tystnadsplikten. Av den orsaken föreslås det att det i lagen skall ingå en bestämmelse enligt vilken språklagen och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet tillämpas på kontrollanterna.

Det föreslås att lagen stiftas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om frivilligt deltagande i miljölednings- och miljörevisionsordningen

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Lagens syfte

I denna lag föreskrivs om frågor som är nödvändiga för verkställigheten av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 761/2001 om frivilligt deltagande för organisationer i gemenskapens miljölednings- och miljörevisionsordning (EMAS-ordningen), nedan gemenskapens förordning.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

- 1) *EMAS-ordningen* miljölednings- och miljörevisionsordningen enligt gemenskapens förordning,
- 2) *organisation* en instans enligt artikel 2 punkt s i gemenskapens förordning, exempelvis en sammanslutning, myndighet eller del av dessa,
- 3) *miljökontrollant* en person eller instans enligt artikel 2 punkt q i gemenskapens förordning, som kontrollerar att organisationens verksamhet motsvarar det som förutsätts i EMAS-ordningen,
- 4) *behörigt organ* ett organ enligt artikel 2 punkt u i gemenskapens förordning, som ansvarar för registreringen av organisationen och andra uppgifter enligt gemenskapens förordning,
- 5) *ackrediteringssystem* ett av ett ackrediteringsorgan lett system enligt artikel 2 punkt r i gemenskapens förordning för att ackreditera och utöva tillsyn över miljökontrollanter.

3 §

Deltagande i EMAS-ordningen

EMAS-ordningen står öppen för frivilligt deltagande av varje organisation som önskar förbättra sina övergripande miljöprestanda. I bruktagandet av EMAS-ordningen förutsätter att organisationen registrerar sig hos det behöriga organet.

Bestämmelser om förutsättningarna för registrering av organisationer finns i artikel 3.2 i gemenskapens förordning.

Deltagande i EMAS-ordningen förutsätter efter registreringen sådana fortsatta regelbundna åtgärder som avses i artikel 3.3 i gemenskapens förordning.

4 §

Miljökontrollanter

Miljökontrollanterna skall vara ackrediterade i enlighet med bilaga V till gemenskapens förordning. Över miljökontrollanternas verksamhet utövas tillsyn på det sätt bestäms i bilaga V till gemenskapens förordning. Närmare bestämmelser om miljökontrollanternas uppgifter finns i bilaga V till gemenskapens förordning. I miljökontrollanternas verksamhet enligt denna lag skall därutöver iakttas vad som bestäms i språklagen (148/1922) samt i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999).

5 §

Ackrediteringssystemet

Mätteknikcentralen är det ackrediteringsorgan som ackrediterar miljökontrollanterna och utövar tillsyn över deras verksamhet på det sätt som bestäms i artikel 4 och bilaga V till gemenskapens förordning. Mätteknikcentralen skall föra en

sådan förteckning över miljökontrollanterna och omfattningen av deras ackreditering som avses i artikel 7 i gemenskapens förordning.

6 §

Behörigt organ

Finlands miljöcentral är det behöriga organ som avses i artikel 5 i gemenskapens förordning och som handhar alla ärenden vilka enligt gemenskapens förordning hör till dess uppgifter, exempelvis registrering av organisationer, tillsynen som avses i gemenskapens förordning och förande av förteckning.

7 §

Registrering av organisationer

Finlands miljöcentral registrerar en organisation i enlighet med artikel 6 i gemenskapens förordning, om organisationen uppfyller de krav som avses i gemenskapens förordning, och tilldelar den ett registreringsnummer. Före registreringen skall Finlands miljöcentral vid behov begära utlåtande av övervakningsmyndigheter om huruvida verksamheten följer gällande miljölagstiftning. Finlands miljöcentral för en sådan förteckning över de registrerade organisationerna som avses i artikel 7 i gemenskapens förordning.

I artikel 6 i gemenskapens förordning bestäms när Finlands miljöcentral kan låta bli att utföra en registrering och när den antingen tillfälligt eller permanent kan avregistrera en organisation. Om organisationen inte kan registreras eller avsikten är avregistrera organisationen måste Finlands miljöcentral ge organisationen och de intressenter som avses i artikel 2 punkt p i gemenskapens förordning tillfälle att bli hörd innan beslut fattas. Beslutet skall tillkännages på det sätt som anges i lagen om delgivning i förvaltningsärenden (232/1966).

8 §

Användning av logotyp

En registrerad organisation kan använda en

sådan logotyp som avses i artikel 8 och bilaga IV till gemenskapens förordning i sammanhang som anges i artikel 8 i förordningen.

9 §

Tillsyn

Finlands miljöcentral skall undersöka de missförhållanden i en registrerad organisations miljövard som kommit till dess kännedom. Finlands miljöcentral kan för detta ändamål be den regionala miljöcentralen granska organisationens verksamhet och begära ett utlåtande i ärendet.

Organisationen är skyldig att förse Finlands miljöcentral eller den regionala miljöcentralen med tillräckliga uppgifter för att det skall kunna utredas om organisationen har följt de krav som ställs i gemenskapens förordning.

10 §

Avgifter

För registrering av en organisation, åtgärder i samband med förandet av registret och ackreditering av miljökontrollanter enligt denna lag får en avgift tas ut. Avgiftens storlek bestäms enligt lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) och med stöd av en förordning av berörda ministerium.

11 §

Ändringssökande

I beslut som Finlands miljöcentral och Mätteknikcentralen fattat i enlighet med denna lag får ändring sökas genom besvär på det sätt som bestäms i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

12 §

Straffbestämmelse

Bestämmelser om straff för marknadsföringsbrott finns i 30 kap. 1 § strafflagen (39/1889).

Den som använder en sådan logotyp som avses i 8 §, trots att organisationen inte är införd i registret, eller använder logotypen i strid med artikel 8.3 i gemenskapens förordning skall, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs i någon annan lag, för *överträdelse av lagen om frivilligt deltagande i miljöledning- och miljörevisionsordningen* dömas till böter.

13 §

Ikraftträdande och övergångsbestämmelse

Denna lag träder i kraft den 2002. Genom denna lag upphävs lagen den 29 december 1994 om frivilligt deltagande för industriföretag i miljöstyrnings- och miljörevisionsordningen (1412/1994). Ett verksamhetsställe som registerats enligt lagen om frivilligt deltagande i miljölednings- och miljörevisionsordningen anses ha blivit registerat enligt denna lag, och en miljökontrollant som har ackrediterats innan denna lag trädde i kraft kan vara som miljökontrollant enligt denna lag. På organisationen och miljökontrollanten tillämpas gemenskapens förordning och denna lag.

Helsingfors den 14 juni 2002

Republikens president

TARJA HALONEN

Miljöminister Jouni Backman